

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/138/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617211863
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6617211863.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a členov senátu JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobkyně: R. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. C. XXXX/XX, G., zast. Mgr. Peter Sitarčík, advokát, Jókaiho 1, Lučenec, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 1 840,12 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec zo dňa 12.02.2018, č. k.: 6Csp/180/2017-78, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1 840,12 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 840,12 eur od 25.09.2017 do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o výške náhrady trov rozhodne okresný súd samostatným uznesením.

2. Rozhodnutie súd odôvodnil tým, že mal za preukázané, že žalobkyňa a žalovaný dňa 03.12.2013 mienili uzavrieť zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500036729, ktorá spadá pod režim spotrebiteľského práva - ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. a § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa pre platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžaduje jej písomná forma. Súd postup pri uzatváraní zmluvy posudzoval podľa ust. § 43a ods. 1, § 44 ods. 1, 2 a § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Na základe preložených listinných dôkazov a vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v danom prípade nebola preukázaná existencia dvoch vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán v písomnej forme a v ktorých by boli uvedené všetky obsahové obligatórne náležitosti stanovené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., konkrétne neobsahovala náležitosti podľa písm. f), i), j) a k) ods. 2 § 9. Súd konštatoval, že nedošlo k uzavretiu zmluvy v písomnej forme a navyiac v nej chýbali i podstatné náležitosti, kedy je treba úver považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z. z.. Veriteľovi potom prináleží len právo na vrátenie súm, aké reálne dlžníkovi poskytol - na vrátenie bezdôvodného obohatenia.

3. Keďže súd mal preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že žalobkyňa zaplatila (vrátila) žalovanému sumu 2 970,24 eur (výšku úveru splatila v celosti) a žalovaný poskytol žalovanej sumu 1 130,12 eur (schválená výška úveru bola 1 320,00 eur, avšak žalovaný si okamžite zinkasoval sumu 189,88 eur podľa dojednania v zmluve čl. 8.1. Dohoda o poskytnutí služby), žalovaného zaviazal podľa

§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka vrátiť žalobkyni sumu 1 840,12 eur, ktorú sumu žalovaný prijal bez právneho dôvodu (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

4. Súd priznal žalobkyni aj nárok na úrok z omeškania z prisúdenej sumy 1 840,12 eur vo výške 5 % ročne od 25.09.2017 do zaplatenia (§ 517 Občianskeho zákonníka), žalobkyňa preukázala výzvu, ktorou žalovaného vyzvala na vydanie bezdôvodného obohatenia.

5. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobkyni ako strane v konaní úspešnej priznal nárok na ich náhradu v plnom rozsahu. O výške náhrady trov súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

6. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobu zamietá a aby žalovanému priznal náhradu trov konania.

7. Súd dospel k záveru, že na strane žalovaného došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že úver poskytnutý žalobkyni je bezúročný a všetko plnenie, ktoré žalovaný získal nad rámec vyplatenej čiastky predstavuje bezdôvodné obohatenie na jeho strane. Záver súdu o bezúročnosti súd vyvodil z toho, že podľa názoru súdu medzi stranami nedošlo k uzavretiu písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pretože zo strany žalovaného nebolo preukázané, že prijatie návrhu bolo doručené žalobkyni a taktiež, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.. Žalovaný sa s týmto nestotožňuje.

8. Prijatie návrhu na uzavretie zmluvy je uvedené v bode 6. Žiadosti/Zmluvy. Samotnú zmluvu žalobkyňa preložila v konaní čo znamená, že obdržala aj „prijatie návrhu“ na uzavretie zmluvy.

9. Keď súd uviedol, že predmetná zmluva neobsahuje správne určenú RPMN, čo mal súd zistiť kontrolným výpočtom ide o záver nepresvedčivý a neodôvodnený, pretože takýto výpočet nie je obsahom odôvodnenia rozsudku.

10. Súd tiež vychádzal z toho, že zmluva neobsahuje údaj - termín konečnej splatnosti úveru a rozčlenenie splátky na časť istina, úrok a iné poplatky. Uvedená otázka eurokonformného výkladu vnútroštátneho práva v súvislosti so zákonom č. 129/2010 Z.z. bola donedávna posudzovaná rôzne, kedy časť súdnej praxe negovala závery rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15. To jednoznačne stopol NS SR vid. uznesenie sp. zn. 3 Cdo 146/2017, aj rozsudok ESD C-212/07 bod 110. Ide o princíp/spôsob, ktorý je potrebné rešpektovať pri výklade vnútroštátneho zákona. V nadväznosti na uvedené a fakt, že predmetná zmluva - jej obsah tvoria zmluvné dojednania, ktoré sú v zmysle čl. 13 neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ako aj prílohy tvoriace súčasť zmluvy (čl. 7 ods. 7.1. písm. g)), žalovaný trvá na názore, že zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti, teda aj termín a konečnú splatnosť úveru a aj výšku, počet a termíny splátok úveru.

11. V odôvodnení súd uviedol, že v zmluve je dohodnutá neprimeraná hodnota úrokovej sadzby, čo usúdil na základe porovnávania s priemernými úrokovými sadzbami. Žalovaný napáda správnosť postupu konajúceho súdu pretože odporuje zákonu, ktorý platil a bol účinný v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 03.12.2013. Výška odplaty bola upravená ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Zákonodarcu v čase uzavretia zmluvy reguloval odplatu v súvislosti so spotrebiteľským úverom, nie iba jej jednu zložku - ročnú úrokovú sadzbu úveru. Výslovne stanovil, že sa bude právne regulovať celková odplata za poskytnutie finančných prostriedkov - uvedené teda nenachádza oporu v oblasti kompenzácie s úrokovými sadzbami bankových subjektov. V zákone bolo výslovne určené, že pri posudzovaní sa má zobrať nielen hodnota obvyklej odplaty, ale aj spôsob a miera zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehota splatnosti. Porovnanie s údajmi bánk je samo o sebe nesprávne - banka si svoj „zisk“ účtovala v danom období aj za vedenie úverového účtu, spracovanie platieb a pod., čiže úrok nebol pre ňu jediný výnos za požičanie peňazí. Obvyklá výška odplaty v danom prípade nebola prevýšená, podstatné prevýšenie je podľa súdnej praxe o viac ako 25-27 %. Primeranosť sa zo sektora bánk preniesla na sektor finančného trhu ako taký a teda všetky spoločnosti poskytujúce peňažné prostriedky spotrebiteľom (napr. uznesenie KS BB č. k. 14Co/1016/2014 zo dňa 30.03.2016).

12. Žalobkyňa navrhla rozsudok okresného súdu potvrdiť. Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že tvrdenia, ktoré uviedol v odvolaní, považuje za účelové a s nimi nesúhlasí. Žalobkyňa v konaní namietala, že zo strany žalovaného jej bola doručená Zmluva o úvere až v roku 2017, t.j. po tom, ako jej bolo zo strany žalovaného listom zo dňa 29.11.2016 oznámené, že zmluvný vzťah zo zmluvy je ukončený z dôvodu uhradenia dlhu. Taktiež namietala, že jej zo strany žalovaného nebolo zaslané Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi a splátkový kalendár. Tvrdenie žalovaného, že tieto dokumenty si žalobkyňa iba „neprevzala“ a tak boli založené do archívu žalovaného žalovaný nijako nepreukázal.

13. Okresný súd dostatočne zdôvodnil, na základe čoho dospel k záveru, že údaj o RPMN v zmluve nie je správny, keďže žalovaný si sumu odmeny za službu podľa bodu 8. Zmluvy odrátal z výšky poskytnutého úveru, pritom ide o dojednanie, ktoré je neprijateľnou podmienkou zmluvy. Žalovaný tento

výpočet RPMN nepoprel. Taktiež je správny záver súdu, že výška úrokov vo výške 70 % je v rozpore s dobrými mravmi, vo vzťahu k úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami v tom čase cca 13%, t.j. o 6x nižšie ako požadoval žalovaný. Vzhľadom na jednoznačné znenie ust. § 9 ods. 2 (písm. k), f)) nemožno priznať smernici EÚ 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere ani nepriamy účinok, nakoľko by sa jednalo o výklad vnútroštátneho zákona contra legem.

14. Žalovaný na vyjadrenie žalobkyne nereagoval.

15. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

16. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

17. Odvolací súd námietky žalovaného uvedené v odvolaní nepovažuje za dôvodné. V tejto súvislosti treba uviesť, že v obdobných veciach bolo judikovaných veľa rozhodnutí súdmi Slovenskej republiky, v ktorých dostal opakovanú odpoveď na všetky argumenty, ktoré uvádza vo svojom odvolaní a najmä na opakovanú otázku, že ak žalovaný so žalobkyňou mienili uzavrieť zmluvu o spotrebiteľskom úvere, takáto zmluva v písomnej forme, súdu predložená nebola. A práve predovšetkým na tom založil svoje rozhodnutie okresný súd.

18. Zo súdu predloženej písomnosti nazvanej „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500036729“ podpísanej žalobkyňou (dlžníkom - spotrebiteľom) dňa 29.11.2013 v Lučenci a žalovaným (veriteľom - dodávateľom) dňa 03.12.2013 v Bratislave, (ďalej Žiadosť/Zmluva) jednoznačne vyplýva, že žalobkyňa okrem žiadosti s konkrétnym obsahom (vyplnený bod 5. formulára Žiadosť/Zmluva) nemohla akceptovať a podpísať aj bod 6. Údaje o schválenom revolvingovom úvere, pretože v čase keď žalobkyňa Žiadosť/Zmluvu podpisovala, táto časť formulára nebola vôbec vyplnená. Žalovaný ju vyplnil až následne bez účasti žalobkyne na svojom pracovisku v Bratislave a žalobkyni sa Žiadosť/Zmluva mal vrátiť - jej doručenie žalobkyňa popiera, doplnená v bode 6. a podpísaná veriteľom s dátumom podpisu 03.12.2013. Zo Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, čo bol formulár návrhu zmluvy, jednoznačne vyplýva, že dlžník mal vyplniť jednotlivé body okrem bodu 6. predmetnej žiadosti, kde je výslovne uvedené „nevypĺňajte“. Správne túto Žiadosť súd posúdil ako návrh žalobkyne na uzatvorenie zmluvy. Preto pokiaľ by žalobkyňa aj bola formulár Žiadosť/Zmluva po podpise veriteľom prevzala (čo žalobkyňa razantne popiera), treba trvať na názore, že chýba písomný prejav vôle dlžníka (žalobkyne) o akceptácii údajov o schválenom úvere žalovaným (veriteľom) - teda že dlžník do zmluvného vzťahu s veriteľom určenými podmienkami chce vstúpiť. Súhlas žalobkyne s revolvingovým úverom, vyjadrený podpisom dňa 29.11.2013 v Lučenci na Žiadosti/Zmluve, je len jednostranný úkon, ktorý nie je písomnou zmluvou a neobsahuje dohodu strán o výške úveru, o splátkach, o výške úroku a ani iných náležitostiach spotrebiteľského úveru (ide o návrh na uzavretie zmluvy).

19. Keď odvolací súd rozhodnutie okresného súdu potvrdil z vecne správnych dôvodov, zohľadnil predovšetkým skutočnosť, a pre prejednávany prípad bolo rozhodujúce, že okresný súd vykonal dokazovanie s dôrazom na skúmanie prejavu vôle dlžníka (žalobkyne) smerujúceho k vzniku zmluvy v písomnej forme, keď právne vec posudzoval podľa ust. 44 ods. 1, 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom dospel okresný súd k nepochybnému záveru, ktorý uviedol aj v odôvodnení svojho rozhodnutia, že žalobkyňa zmenu návrhu žalovaného zo dňa 03.12.2013 preukázateľne písomne neakceptovala. Okresný súd správne vyhodnotil nedostatky Zmluvy, že chýba písomná forma zmluvy, a v dôsledku toho žalobkyni vzniká právo na vrátenie finančných prostriedkov, ktoré žalovanému zaplatila nad sumu žalovaným poskytnutých finančných prostriedkov v zmysle ust. § 451 ods. 2 CSP Občianskeho zákonníka, z titulu bezdôvodného obohatenia - plnenia boli poskytnuté bez právneho dôvodu. Pretože nedostatok písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere zákon č. 129/2010 Z. z. sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru (§ 11 ods. 1 písm. a)).

20. Vzhľadom na vyššie uvedené, potom pre záver súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a zároveň pre správnosť výsledku rozhodnutia v prejednávanej veci ani nebolo právne významné už ďalšie skúmanie, či predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere je možné považovať za ne/obsahujúcu v ust. § 9 ods. 2 zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch predpísané náležitosti, ako to urobil okresný súd. V súvislosti s požiadavkou splnenia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že zastáva názor, že zmluvu o spotrebiteľskom úvere je možné považovať za obsahujúcu v ust. § 9 ods. 2 zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch predpísané náležitosti v prípade, ak podmienky úverovej zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou ich identifikovať. Takýto názor vyplýva aj z rozsudku Súdneho dvora EÚ sp. zn. C-42/15 z

9.11.2016, Home Credit Slovakia a.s. proti Kláre Bíróovej, kde v prejudiciálnom konaní ESD rozhodol aj o práve členského štátu vnútroštátnou úpravou rozširovať obligatórne náležitosti úverovej zmluvy nad rámec Smernice 2008/48/ES, ako aj jeho právo zákonom sankcionovať absenciu niektorej z náležitostí úverovej zmluvy tak, že úver je bezúročný a bez poplatkov.

21. V zmysle vyššie uvedeného potom rozpisovanie výšky splátok na výšku splátky istiny, výšku splátky úrokov a výšku splátky poplatkov nie je zákonom vyžadované do tej miery, že by muselo byť uvedené priamo v zmluve o úvere. Je postačujúce, ak rozpis jednotlivých položiek každej splátky sa uvádza v amortizačnej tabuľke, ktorá však nie je automaticky súčasťou každej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a povinnosť ju vydať má veriteľ na základe žiadosti dlžníka/spotrebiteľa a zároveň v prípade amortizácie istiny podľa ust. § 9 ods. 3, 5 zákona č. 129/2010 Z. z.. Uvedené vyplýva, aj zo stanoviska ESD (vyššie uvádzaného rozsudku ESD), v zmysle ktorého: „Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok, t.j. súčasťou zmluvy nemusí byť presný splátkový kalendár/amortizačná tabuľka, ale tieto údaje môžu byť obsiahnuté v samostatnom splátkovom kalendári/amortizačnej tabuľke, ktorú veriteľ predloží - odovzdá dlžníkovi na jeho žiadosť bezplatne, kedykoľvek počas trvania zmluvy. Teda čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice sa má vykladať tak, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Súdny dvor vylúčil oprávnenosť sankcie straty nároku na úroky a poplatky v prípade, že úverová zmluva neobsahuje rozdelenie úverovej splátky na jej jednotlivé zložky (na časť istiny, časť úrokov, časť poplatkov). Iba porušenie povinností veriteľa podstatným spôsobom môže byť sankcionované zánikom nároku veriteľa na úroky a poplatky.“

22. Zákonné ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch tiež výslovne neustanovuje formu, ako má byť stanovený termín konečnej splatnosti úveru. Rozhodne však musí byť určený jasne, zrozumiteľne.

23. Odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil vo veci samej a aj v závislom výroku o trovách konania.

24. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bola v celom rozsahu úspešná žalobkyňa, preto žalobkyni odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

25. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
  - b) kto ho robí,
  - c) ktorej veci sa týka,
  - d) čo sa ním sleduje a
  - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).